

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

02 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Valeriu Doagă
Ala Cobăneanu, Sveatoslav Moldovan,
Ion Corolevschi, Iuliana Oprea

judecând recursul declarat de Hemei Gheorghe, în pricina de contencios administrativ la cererea depusă de Hemei Gheorghe către Ministerul Afacerilor Interne al RM privind contestarea actului administrativ,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă,

CONSTATĂ:

La 23 octombrie 2012, Hemei Gheorghe s-a adresat cu o acțiune către Ministerul Afacerilor Interne al RM, solicitând anularea ordinului ministrului Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 407 ef din 17 august 2012 privind concedierea lui Hemei Gheorghe din rândurile organelor afacerilor interne, restabilirea în serviciu și obligarea Ministerului Afacerilor Interne al RM să achite prejudiciul moral în mărime de 3000 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în perioada 15 septembrie 2003 – 17 august 2012 a îndeplinit serviciul în cadrul organelor afacerilor interne ale RM. Prin ordinul ministrului Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 407 ef din 17 august 2012 a fost sancționat disciplinar prin concediere din serviciu din cadrul organelor afacerilor interne.

Nefiind de acord cu sancțiunea disciplinară, la 05 septembrie 2012 a adresat petiție în adresa pîrîtului, solicitînd abrogarea ordinului Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 407 ef din 17 august 2012. La 28 septembrie 2012 a primit răspunsul pîrîtului nr.22/H-181/2 din 27 septembrie 2012, prin care i-a fost recomandată adresarea în instanța de judecată pentru soluționarea litigiului.

Indică, că concedierea sa a fost efectuată la propunerea comisarului-adjunct pentru personal al CPR Basarabeasca, care eronat a făcut trimitere în actul său la pct. 19 lit. e) din Regulamentul serviciului de patrulare rutieră, aprobat prin ordinul MAI nr.45 din 19 februarie 2010.

Menționează reclamantul, că vinovăția sa referitor la încălcarea prevederilor legislației nu a fost dovedită și nu a fost desfășurată cercetare de serviciu de către Direcția securitate internă a Ministerului Afacerilor Interne al RM, fiind încălcată prezumția sa de nevinovăție stipulată în art. 21 din Constituția RM, din care motiv ordinul de concediere a sa este ilegal și urmează a fi anulat.

La 21 februarie 2013, reclamantul și reprezentantul reclamantului - avocatul Victor Pițel au depus cerere privind repunerea în termen a cererii de chemare în

judecată înaintată, pe motiv, că în perioada 17 septembrie 2012 – 22 octombrie 2012 reclamantul a fost bolnav și a primit asistență medicală.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2013, cererea privind repunerea în termen a acțiunii a fost respinsă, iar acțiunea a fost respinsă ca depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a invocat prevederile art. 14, 17 din Legea contenciosului administrativ menționînd că, cererea de chemasre în judecată a fost depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Considerînd ilegală hotărîrea primei instanțe, la 16 aprilie 2013, completată la 19 aprilie 2013, Gheorghe Hemei a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2013, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanța de fond a examinat superficial circumstanțele cauzei, fiind admise concluzii greșite, hotărîrea recurată contravine normelor de drept material și procedural.

În speță, recurentul a indicat că, conform art. 116 CPC, a depus în instanță copii de acte medicale, prin care se confirmă că a primit tratament medical de la 17.09.2012 pînă la 22.10.2012 și a fost în imposibilitate de a contesta în termen ordinul de concediere.

A mai susținut că instanța de fond eronat a indicat că el a făcut tratament în Chișinău, la locul de trai a soției și că o conducea pe aceasta la serviciu în acea perioadă.

Totodată, Hemei Gheorghe a invocat faptul că împuternicirile reprezentantului MAI erau expirate și acesta nu putea invoca omiterea termenului de adresare în judecată.

Ministerul Afacerilor Interne a depus referință pe marginea recursului declarat, prin care a solicitat respingerea acestuia ca nefondat.

Potrivit art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecînd recursul declarat împotriva hotărîrii date în instanța de fond și verificînd, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de intimat, legalitatea hotărîrii atacate, Colegiul conchide că recursul declarat de Hemei Gheorghe este neîntemeiat și urmează a fi respins, pornind de la următoarele.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC al RM instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Hotărîrea recurată a fost adoptată în conformitate cu normele de drept material și procedural și este bazată pe aprecierea corectă și completă a tuturor probelor și circumstanțelor cauzei, motiv pentru care de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ este considerată legală și întemeiată.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că, prin ordinul ministrului Ministerului Afacerilor Interne nr. 407ef. din 17.08.2012, Hemei Georghe a fost sancționat disciplinar cu concedierea din organele afacerilor interne.

Drept urmare, la 23.10.2012, a contestat în instanța de contencios administrativ acțiunile pîrîtului și instanța de fond a respins acțiunea reclamantului ca fiind depusă în afara termenului de adresare în instanța de judecată.

Astfel, Colegiul consideră că instanța de fond corect a concluzionat despre tardivitatea acțiunii lui Hemei Gheorghe, pornind de la următoarele.

Potrivit art. 17 alin. (l) lit. c) a Legii contenciosului administrativ, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel și acest termen curge de la data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.

Conform art. 17 alin. (4) a aceleiași legi, termenul de 30 de zile specificat la alin.(l) este termen de prescripție.

În același timp, potrivit jurisprudenței Curții Supreme de Justiție referitoare la aplicarea de către instanțele de contencios administrativ a unor prevederi ale Legii contenciosului administrativ, acțiunea în contestarea actelor administrative cu caracter normativ este imprescriptibilă, iar actele cu caracter individual pot fi contestate în termen de 30 de zile de la data îndeplinirii procedurii prealabile administrative (art. 17 din Lege), dacă legea nu prevede altfel. Actele de numire, transferare, detașare sau eliberare din funcție, inclusiv de aplicare a sancțiunilor disciplinare în privința funcționarului public, a funcționarului public cu statut special, inclusiv a militarilor, persoanelor cu statut militar, se contestă direct în instanță de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data când persoana a luat cunoștință de acest act sub semnătură sau i-a fost înmînat actul.

Astfel, instanța de fond corect a stabilit, că în cazul dat legea nu prevede procedura prealabilă, cererea de chemare în judecată urmînd a fi depusă în termen de 30 zile de la data comunicării actului direct în instanța de judecată.

În speță, Hemei Gheorghe a luat cunoștință sub semnătură cu ordinul nominalizat la data de 20.08.2012.

În consecință, instanța just a statuat că cererea de chemare în judecată urma a fi depusă pînă la data de 20.09.2012, pe cînd aceasta a fost înaintată la 23.10.2012.

În același timp, potrivit art. 17 alin. (5) din Legea contenciosului administrativ, persoana care, din motive temeinic justificate, a omis termenul de prescripție poate fi repusă în termen în condițiile Codului de procedură civilă.

La caz, avocatul reclamantului a înaintat instanței cerere de repunere în termen a acțiunii, pe motiv că în perioada 17.09.2012 - 22.10.2012 Hemei Gheorghe a fost bolnav și a primit asistență medicală (f.d. 40).

Colegiul susține ca întemeiată soluția instanței de fond privind respingerea cerinței de repunere în termen a acțiunii, or, temei de repunere în termen a acțiunii nu există.

În context, instanța de fond just a apreciat că tratamentul ambulator nu a reprezentat în sine un obstacol de natură care să facă imposibilă contestarea ordinului MAI nr.407ef din 14.08.2012 de către reclamant în instanța de judecată, acesta fiind doar un temei formal invocat de reclamant.

Cît privește afirmația recurentului cum că instanța de fond eronat a indicat că el a făcut tratament în Chișinău, la locul de trai a soției și că o conducea pe aceasta la serviciu în acea perioadă, Colegiul reține următoarele.

Într-adevăr instanța de fond a indicat că tratamentul a fost efectuat în Chișinău, deși actele medicale prezentate au fost eliberate de Centrul Medicilor de Familie Cimișlia f.d. (36).

Însă această eroare a instanței nu servește temei de casare a hotărîrii recurate, deoarece ține de indicarea greșită a localității, ceea ce poate fi corectat în baza art. 249 CPC.

În același timp, afirmația recurentului cum că el nu a susținut faptul că în perioada tratamentului o conducea la serviciu pe soție, Colegiul o apreciază critic. Or, această afirmație se regăsește în procesul-verbal al ședinței din 21.02.2013 (f.d. 43). Tot aici instanța de recurs reține și netemeinicia susținerii cum că nu a depus obiecții la procesul-verbal, deoarece 15.04.2013 acesta nu era întocmit. Recurentul nu a făcut uz de dreptul de a depune obiecții la procesul-verbal în termen de 5 zile, așa cum prevede art. 275 alin. (6) CPC și, ca urmare, conținutul acestuia se prezumă a fi autentic.

Nu poate fi reținut ca temei de casare a hotărârii recurate nici afirmația lui Hemei Gheorghe cum că împuternicirile reprezentantului MAI erau expirate și acesta nu putea invoca omiterea termenului de adresare în judecată.

Or, sub aspectul respectării termenului de adresare în judecată, examinarea litigiilor în ordinea contenciosului administrativ, nu presupune invocarea de către partea adversă a expirării termenului de prescripție, ci verificarea acestuia este o prerogativă a instanței de judecată, așa cum prevede art. 17 din Legea contenciosului administrativ.

Astfel, Colegiul constată că instanța de fond corect a aplicat prevederile art. 25 alin. (1) lit. a) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000, care stipulează că, judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ respinge acțiunea ca fiind nefondată sau depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Într-un stat de drept în care drepturile și libertățile persoanei sunt proclamate valori supreme, prescripția este menită să asigure protecția efectivă a drepturilor și intereselor legitime a persoanelor fizice și juridice.

Dreptul la un proces echitabil include respectarea principiului egalității armelor. Aceasta presupune posibilități procesuale egale pentru părțile în proces, indiferent de calitatea lor.

Colegiul invocă jurisprudența CEDO, specificând Hotărârea din 18.03.2008 în cauza *Dacia vs Moldova*, p. 77, potrivit căreia instanțele judecătorești naționale i-au permis Procurorului General, care a acționat în numele Cancelariei de Stat, să înainteze acțiunea sa împotriva întreprinderii reclamate, deși termenul general de prescripție a expirat. Instanțele judecătorești naționale au examinat litigiul. Mai mult, Curtea consideră că înrăutățirea unei situații juridice, care a devenit irevocabilă datorită aplicării termenului de prescripție sau care – după cum este în această cauză – ar fi trebuit să devină irevocabilă dacă termenul de prescripție s-ar fi aplicat fără discriminare în favoarea statului, este incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice (a se vedea *mutatis mutandis*, *Popov vs Moldova* (no. 2), nr. 19960/04, §53, 6 decembrie 2005).

În această ordine de idei, Colegiul conchide că instanța de fond corect a concluzionat despre tardivitatea pretențiilor reclamantului.

În același timp, Colegiul menționează că este inoportună supunerea aprecierii argumentelor recurentului ce vizează fondul cauzei, atâta timp cât este constatat cu certitudine că acțiunea este tardivă.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ atestă că motivele de casare invocate de recurent nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării recursului și acesta urmează a fi respins ca nefondat.

Ținând cont de cele expuse, în baza art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge recursul declarat de Hemei Gheorghe.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2013, în pricina de contencios administrativ la cererea depusă de Hemei Gheorghe către Ministerul Afacerilor Interne al RM privind contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecători

Ala Cobăneanu

Sveatoslav Moldovan

Ion Corolevski

Iuliana Oprea